

tenuerunt eum. Unus autem quidam de circumstantibus educens gladium, percussit servum summi sacerdotis: et amputavit illi auriculam. Et respondens Jesus, ait illis: **+** Tamquam ad latronem existis cum gladiis, et lignis comprehendere me? Quotidie eram apud vos in templo docens, et non me tenuistis. Sed ut impleantur Scripturae. C Tunc discipuli ejus relinquentes eum, omnes fugerunt. Adolenscens autem quidam sequebatur eum amictus sindone super nudo: et tenebant eum. At ille, rejecta sindone, nudus profugit ab eis. Et adduxerunt Jesum ad summum sacerdotem: et conveniunt omnes sacerdotes, et Scribae, et seniores. Petrus autem a longe secutus est eum usque intro in atrium summi sacerdotis: et sedebat cum ministris ad ignem, et caleficebat se. Summi vero sacerdotes, et omne concilium, quaerebant adversus Jesum testimonium, ut eum morti traderent, nec inveniebant. Multi enim testimonium falsum dicebant adversus eum: et convenientia testimonia non erant. Et quidam

surgentes, falsum testimonium ferebant adversus eum, dicentes: S Quoniam nos audivimus eum dicentem: Ego dissolvam templum hoc manufactum, et post triduum aliud non manufactum aedificabo. C Et non erat conveniens testimonium illorum. Et exsurgens summus sacerdos in medium, interrogavit Jesum, dicens: S Non respondes quidquam ad ea, quae tibi obijciuntur ab his? C Ille autem tacibat, et nihil respondit. Rursum summus sacerdos interrogabat eum, et dixit ei: S Tu es Christus Filius Dei benedicti? C Jesus autem dixit illi: **+** Ego sum: et videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem cum nubibus caeli. C Summus autem sacerdos scindens vestimenta sua, ait: S Quid adhuc desideramus testes? Audistis blasphemiam: quid vobis videtur? C Qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis. Et coeperunt quidam conspiciere eum, et velare faciem ejus, et colaphis eum caedere, et dicere ei: S Prophetiza. C Et ministri alapis eum caedebant. Et cum esset Pe-

trus in atrio deorsum, venit una ex ancillis summi sacerdotis: et cum vidisset Petrum calefacientem se, adspiciens illum, ait: S Et tu eum Jesu Nazareno eras. C At ille negavit dicens: S Neque scio, neque novi quid dicas. C Et exiit foras ante atrium, et gallus cantavit. Rursus autem cum vidisset illum ancilla, cepit dicere circumstantibus: Quia hic ex illis est. At ille iterum negavit. Et post pusillum rursus qui adstabant, dicebant Petro: S Vere ex illis es: nam et Galilaeus es. C Ille autem cepit anathematizare, et jurare: Quia nescio hominem istum, quem dicitis. Et statim gallus iterum cantavit. Et recordatus est Petrus verbi, quod dixerat ei Jesus: Priusquam gallus cantet bis, ter me negabis. Et cepit flere. Et confestim mane consilium facientes summi sacerdotes, cum senioribus, et Scribis, vincientes Jesum, duxerunt, et tradiderunt Pilato. Et interrogavit eum Pilatus: S Tu es Rex Judaeorum? C At ille respondens, ait illi: **+** Tu dicis. C Et accusabant eum summi sacerdotes

in multis. Pilatus autem rursus interrogavit eum, dicens: S Non respondes quidquam? vide in quantis te accusant. C Jesus autem amplius nihil respondit, ita ut miraretur Pilatus. Per diem autem festum solebat dimittere illis unum ex vincitis, quemcumque petissent. Erat autem qui dicebatur Barabbas, qui cum seditionis erat vincitus, qui in seditione fecerat homicidium. Et cum ascendisset turba, cepit rogare, sicut semper faciebat illis. Pilatus autem respondit eis, et dixit: S Vultis iudicari vobis Regem Judaeorum? C Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum summi sacerdotes. Pontifices autem concitaverunt turbam, ut magis Barabbam dimitteret eis. Pilatus autem iterum respondens, ait illis: S Quid ergo vultis faciam Regi Judaeorum? C At illi iterum clamaverunt: S Crucifige eum. C Pilatus vero dicebat illis: S Quid enim mali feci? C At illi magis clamabant: S Crucifige eum. C Pilatus autem volens populo satisfacere, dimisit illis Barabbam, et tradidit Jesum flagellis caesum,

ut crucifigeretur. Milites autem duxerunt eum in atrium prætorii, et convocant totam cohortem, et induunt eum purpura, et imponunt ei plectentes spineam coronam. Et ceperunt salutare eum: C Ave Rex Judæorum. S Et percussiebant caput ejus arundine: et conspuiebant eum, et ponentes genua, adorabant eum. Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpura, et induerunt eum vestimentis suis: et educunt illum ut crucifigerent eum. Et angariaverunt prætereuntem quempiam Simonem Cyrenæum venientem de villa, patrem Alexandri et Rufi, ut tolleret crucem ejus. Et perducunt illum in Gólgotha locum: quod est interpretatum Calvariae locus. Et dabant ei bibere myrrhatum vinum: et non accipit. Et crucifigentes eum, diviserunt vestimenta ejus, mittentes sortem super eis, quis quid tolleret. Erat autem hora tertia: et crucifixerunt eum. Et erat titulus causæ ejus inscriptus: Rex Judæorum. Et cum eo crucifigunt duos latrones: unum a dextris, et alium a sinistris ejus. Et impléta est

Scriptura, quæ dicit: Et cum iniquis reputatus est. Et prætereuntes blasphemabant eum, moventes capita sua, et dicentes: S Vah qui destruis templum Dei, et in tribus diebus reedificas: salvum fac te ipsum descendens de cruce. C Similiter et summi sacerdotes illudentes, ad alterutrum cum Scribis dicebant: S Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere. Christus Rex Israel descendat nunc de cruce, ut videamus, et credamus. C Et qui cum eo crucifixi erant, conviciabantur ei. Et facta hora sexta, tenebræ factæ sunt per totam terram usque in horam nonam. Et hora nona exclamavit Jesus voce magna, dicens: † Eloi, Eloi, lamma sabachthani? C quod est interpretatum: † Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? C Et quidam de circumstantibus audientes, dicebant: S Ecce, Eliam vocat. C Currens autem unus, et implens spongiam acetico, circumponensque calamo, potum dabat ei, dicens: S Sinite, videamus si veniat Elias ad deponendum eum. C Jesus autem emissa voce

magna expiravit. (*Hic genuflectitur, et pansatur aliquantulum.*) Et velum templi scissum est in duo, a summo usque deorsum. Videns autem centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans expirasset, ait: S Vere hic homo Filius Dei erat. C Erant autem et mulieres de longe adspicientes: inter quas erat Maria Magdalene, et Maria Jacobi Minoris, et Joseph mater, et Salome: et cum esset in Galilæa, sequebantur eum, et ministrabant ei, et aliarum multarum simul cum eo ascenderant Jerosolymam.

Quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: et alia sunt ut supra, pag. 166.

Cum jam sero esset factum, (quia erat Parasceve, quod est ante sabbatum) venit Joseph ab Arimathea nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei, et audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. Pilatus autem mirabatur si jam obiisset. Et accersito centurione, interrogavit eum si jam mortuus esset. Et cum cognovisset a centurione, donavit corpus Joseph. Joseph autem mercatus sindonem, et

deponens eum involvit sindone, et posuit eum in monumento, quod erat excisus de petra, et advolvit lapidem ad ostium monumenti.

Offertor. Ps. 139. Custodi me Domine de manu peccatoris: et ab hominibus iniquis eripe me. **Secreta.** Sacrificia nos, quesumus Domine, propensius ista restarent: quæ medicinalibus sunt instituta jejuniis. Per Dominum.

Altera Secreta, vel Prolege, vel Oblatis, p. 149.

Communio. Ps. 68. Adversum me exercebantur, qui sedebant in porta: et in me psallabant, qui bibebant vinum: ego vero orationem meam ad te Dne: tempus benedixisti, Deus, in multitudine misericordiarum tuarum.

POSTCOMM. Sanctificationibus, p. 82. Altera Postcommunio, vel Quæstionus Domine, vel Hac nos, p. 149.

Super populum. **Oramus. Humilitate capita vestra Deo.**

Oratio. Tua nos misericordia, Deus, et ab omni subreptione vetustatis: expurget: et capaces sanctæ novitatis efficiat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Feria IV. STATIO AD S. MARIAM MAJOREM.

Intritus. Phil. 2.

IN nómine Jesu omne genu flectátur, cælestiũ, terrestrium, et infernórum : quia Dóminus factus est obediens usque ad mortem, mortem autem crucis : ideo Dóminus Jesus Christus in glória est. Dei Patris. *Ps. 101.* Dómine exáudi oratióne meam : et clamor meus ad te véniat. — In nómine.

Post *Kyrie elétion* dicitur *Orémus. Flectámus genua. R. Leváte.*

Oratio. Præsta quæsumus omnipotens Deus : ut qui nostris excéssibus incessanter affligimur, per unigéniti Filii tui passióne liberémur : Qui tecum vivit.

Lectio *Isaiæ* Proph. 62.

HÆC dicit Dóminus Deus : Dicite filiæ Sion : Ecce Salvátor tuus venit : ecce merces ejus cum eo. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véslibus de Bosra? iste formósus in stola sua, grádiens in multitudíne fortítudinis suæ. Ego, qui loquor justitiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcánium in torculari? Tor-

cular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum : calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea : et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia indumentá mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumpéxi, et non erat auxiliátor : quæsvi, et non fuit qui adjuvaret : et salvávit mihi bráchium meum, et indignatió mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, et inebriávi eos in indignatióne mea, et detráxi in terram virtútem eórum. Misératióne Dñi recordábor, laudem Dñi super ómnibus, quæ réddidit nobis Dñus Deus noster. **Graduale. Psalm. 68.** Ne avértas faciém tuam a púero tuo, quóniam tribulor : velóclter exáudi me. **V.** Salvum me fac Deus, quóniam intráverunt aquæ usque ad ánimam meam : infixus sum in limo profúndi, et non est substántia.

Hic dicitur *V. Dóminus vobiscum, sine Flectámus genua.*

Oratio. Deus, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire vo-

Feria IV. majoris Hebdomadæ. 177

luisse, ut inimici a nobis expélleres potestátem : concéde nobis famulituis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúdem Dóminum. *Altera Oratio, vel Ecclésiæ, vel Deus ómnium, p. 149.*

Lect. *Isaiæ* Proph. 53.

IN díebus illis : Dixit et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti : non est spécies ei, neque decor : et vidimus eum, et non erat adspéctus, et desiderávimus eum : despéctum, et novissimum virórum, virum dolorum, et sciéntem infirmitátem : et quasi absconditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attritus est propter scélera nostra : disciplina pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit : et pósuit Dóminus in eo

iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum : sicut ovis ad occisióne ductetur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéset, et non apériet os suum. De angústia, et de iudicio sublátus est : generatióne ejus quis enarrábit? quia abscessus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit impios pro sepulúra, et divitem pro morte sua : eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contétere eum in infirmitáte : si pósuerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et vóluntas Dómini in manu ejus dirígatur. Pro eo quod laborávit ánimá ejus, vidébit et saturábitur : in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos : et fórtium dividet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est : et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

Tractus. Ps. 101. Dómine exáudi oratióne

meam, et clamor meus ad te veniat. **V.** Ne avértas faciém tuam a me : in quacúmque die tribulor, inclina ad me aurém tuam. **V.** In quacúmque die invocávero te, velocíter exáudi me. **V.** Quia defecerunt sicut fumus dies mei : et ossa mea sicut in frictório confrixita sunt. **V.** Percussus sum sicut fœnum, et áruit cor meum : quia oblitus sum manducáre panem meum. **V.** Tu exsurgens Dómine miseréberis Sion : quia venit tempus miseréndi ejus.

Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Lucam. 22 et 23.

In illo tempore : Appropinquábat dies festus Azymórum, qui dicitur Pascha : et quærébant principes sacerdotum, et Scribæ, quómmodo Jesum interficerent : timébant vero plebem. Intrávit autem Sátanas in Judam, qui cognominabátur Iscariótes, unum de duódecim. Et ábit, et locútus est cum principibus sacerdotum, et magistrátibus, quemádmodum illum tráderet eis. Et gavisus sunt, et facti sunt pecúniam illi dare. Et spondit. Et quærébat

opportunitátem ut tráderet illum sine turbis. Venit autem dies Azymórum, in qua necéssé erat occidi Pascha. Et misit Petrum, et Joánnem, dicens : **¶** Eúntes paráte nobis Pascha, ut manducémus. **C** At illi dixerunt : S Ubi vis parémus? **C** Et dixit ad eos : **¶** Ecce introeúntibus vobis in civitátem, occúrret vobis homo quidam ámphoram aquæ portans : sequimini eum in domum, in quam intrat, et dicétis patrifamilias domus : Dicit tibi Magíster : Ubi est diversórium, ubi Pascha cum discipulis meis manducém? Et ipse osténdet vobis cœnaculum magnum stratum, et ibi paráte. **C** Eúntes autem invenérunt sicut dixit illis, et paravérunt Pascha. Et cum facta esset hora, discubuit, et duódecim Apóstoli cum eo. Et ait illis : **¶** Desiderio desiderávi hoc Pascha manducáre vobiscum, ántequam pátiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. **C** Et accépto cálice grátias egit, et dixit : **¶** Accipite, et dividite inter vos. Dico enim vobis quod non bibam de ge-

neratióne vitis, donec regnum Dei veniat. **C** Et accépto pane grátias egit, et fregit, et dedit eis, dicens : **¶** Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur : hoc facite in meam commemoratiónem. **C** Similiter et cálicem, postquam cenávit, dicens : **¶** Hic est calix novum testaméntum in ságuine meo, qui pro vobis fundétur. Verúmtamen ecce manus tradéntis me, mecum est in mensa. Et quidem Filius hóminis, secúndum quod definitum est, vadit : verúmtamen vae hómini illi, per quem tradétur. **C** Et ipsi cœpérunt quærere inter se, quis esset ex eis, qui hoc factúrus esset. Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse major. Dixit autem eis : **¶** Reges gentium dominántur eórum : et qui potestátem habent super eos, benefíci vocántur. Vos autem non sic : sed qui major est in vobis, fiat sicut minor, et qui præcëssor est, sicut ministrátor. Nam quis major est, qui recúmbit, an qui ministrat : nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum, sicut qui ministrat : vos auté estis,

qui permansistis mecum in tentatióibus meis. Et ego dispóno vobis sicut dispósui míhi Pater meus regnum, ut edátis, et bibátis super mensam meam in regno meo : et sedeátis super thronos judicántes duódecim tribus Israel. **C** Ait autem Dóminus : **¶** Simón, Simón, ecce Sátanas expetivit vos, ut cribráret sicut triticum : ego autem rogávi pro te ut non deficiat fides tua : et tu aliquándó conversus confirmá frates tuos. **C** Qui dixit ei : S Dómine, tecum parátus sum et in cárcerem, et in mortem ire. **C** At ille dixit : **¶** Dico tibi Petre, non cantábit hódie gallus, donec ter ábneges nosse me. **C** Et dixit eis : **¶** Quando misi vos sine sácculo, et pera, et calceaméntis, numquid áliquid défuit vobis? **C** At illi dixerunt : S Nihil. **C** Dixit ergo eis : **¶** Sed nunc qui habet sácculú, tollat similiter et peram : et qui non habet, vendat tunicam suam, et emat gládiú. Dico enim vobis, quóniam adhuc hoc, quod scriptum est, oportet impléri in me : Et cum iniquis deputátus est. Etenim ea, quæ sunt de me, finem habent. **C** At illi dixerunt :

S Dómine, ecce duo gládii hic. C At ille dixit eis : † Satis est. C Et egressus ibat secundum consuetudinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discipuli. Et cum pervenisset ad locum, dixit illis : † Oráte, ne intrétis in tentatióem. C Et ipse avúlsum est ab eis quantum factus est lápidis : et pósitis géniibus orábat, dicens : † Pater si vis, transfer cálicem istum a me : verúntamen non mea volúntas, sed tua fiat. C Appáruit autem illi Angelus de cælo, confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orábat. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. Et cum surrexisset ab oratióne, et venisset ad discipulos suos, invénit eos dormiéntes præ tristitia. Et ait illis : † Quid dormitis? súrgite, oráte, ne intrétis in tentatióem. C Adhuc eo loquente, ecce turba : et qui vocabátur Judas, unus de duódecim, antecedebat eos : et appropinquávit Jesu ut oscularétur eum. Jesus autem dixit illi : † Juda, ósculo Fílium hóminis tradis? C Vidéntes autem hi, qui circa ipsum arent, quod futúrum

erat, dixerunt ei : S Dómine, si percútimus in gládio? C Et percússit unus ex illis servum principis sacerdotum, et amputávit aurículam ejus dexteram. Respóndens autem Jesus, ait : † Sinite usque huc. C Et cum tetigisset aurículam ejus, sanávit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui vénerant ad se, principes sacerdotum, et magistrátus templi, et senióres : † Quasi ad latrónem existis cum gládiis, et fústibus? Cum quotídie vobiscum fíerim in templo, non extendistis manus in me : sed hæc est hora vestra, et potestas tenebrárum. C Comprehéndentes autem eum, duxérunt ad domum principis sacerdotum : Petrus vero sequébátur a longe. Accénso autem igne in médio atrii, et circumsedéntibus illis, erit Petrus in médio eórum. Quem cum vidisset ancilla quædam sedéntem ad lumen, et eum fuisset intuita, dixit : S Et hic cum illo erat. C At ille negávit eum, dicens : S Múlier, non novi illum. C Et post pusillum álius videns eum, dixit : S Et tu de illis es. C Petrus vero ait : S O homo, non sum. C Et intervállo fa-

cto quasi horæ unius, álius quidam afirmábat, dicens : S Vere et hic cum illo erat : nam et Galilæus est. C Et ait Petrus : S Homo, nescio quid dicis. C Et continuo adhuc illo loquente cantávit gallus. Et convérsus Dóminus respéxit Petrum. Et recordátus est Petrus verbi Dómini, sicut dixerat : Quia priúsqum gallus cantet, ter me negábis. Et egressus foras Petrus flevit amare. Et viri, qui tenébant illum, illudébant ei, cadéntes. Et velavérunt eum, et percutiébant faciém ejus : et interrogábant eum, dicéntes : S Prophetiza, quis est qui te percússit? C Et ália multa blasphemántes dicébant in eum. Et ut factus est dies, convenérunt senióres plebis, et principes sacerdotum, et scribæ, et duxérunt illum in concilium suum, dicéntes : S Si tu es Christus, dic nobis. C Et ait illis : † Si vobis dixero, non credétis mihi : si autem et interrogávero, non respondébitis mihi, neque dimittétis. Ex hoc autem erit Fílius hóminis sedens a dextris virtútis Dei. C Dixérunt autem omnes : S Tu ergo es Fílius Dei?

C Qui ait : † Vos dicítis, quia ego sum. C At illi dixerunt : S Quid adhuc desiderámus testimónio? ipsi enim audivimus de ore ejus. C Et surgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum. Cæpérunt autem illum accusáre, dicéntes : S Hunc invénimus subverténtem gentem nostram, et prohibéntem tribúta dare Cæsari, et dicéntem se Christum regem esse. C Pilátus autem interrogávit eum, dicens : S Tu es Rex Judæórum? C At ille respóndens ait : † Tu dicis. C Ait autem Pilátus ad principes sacerdotum, et turbas : S Nihil invénio cause in hoc hómine. C At illi invalescébant, dicéntes : S Cómmoveat pópulum docens per univérsam Judæam, incipiens a Galilæa usque huc. C Pilátus autem audiens Galilæam, interrogávit si homo Galilæus esset. Et ait cognóvit quod de Heródis potestate esset, remisit eum ad Heródem, qui et ipse Jerosólymis erit illis diébus. Heródes autem viso Jesu, gavisus est valde. Erat enim cipiens ex multo tómpore vidére eum, eo quod audierat

multa de eo, et sperabat signum aliquod vidēre ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis sermōnibus. At ipse nihil illi respondēbat. Stabant autem principes sacerdotum, et Scribæ constanter accusantes eum. Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo; et illū sit indūtum veste alba, et remisit ad Pilatum. Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad invicem. Pilatus autem convocatis principibus sacerdotum, et magistratibus, et plebe, dixit ad illos: S Obtulistis mihi hunc hominem, quasi avertentem populum, et ecce ego coram vobis interrogans, nullam causam inveni in homine isto ex his, in quibus eum accusatis. Sed neque Herodes: nam remisit vos ad illum, et ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendatū ergo illum dimittam. C Necesse autem habebat dimittere eis per diem festum, unum. Exclamavit autem simul universa turba, dicens: S Tolle hunc, et dimitte nobis Barabbam. C Qui erat propter seditionem quendam factam in civitate et homicidium,

missus in carcerem. Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Jesum. At illi succlamabant, dicentes: S Crucifige, crucifige eum. C Ille autem tertio dixit ad illos: S Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis invenio in eo: corripiam ergo illum, et dimittam. C At illi instabant vocibus magnis, postulantes ut crucifigeretur. Et inualescebant voces eorum. Et Pilatus adjudicavit fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium, et seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant, Jesum vero tradidit voluntati eorum. Et cum dicerent eum, apprehenderunt Simonem quemdam Cyrenensem, venientem de villa: et imposuerunt illi crucem portare post Jesum. Sequēbatur autem illum multa turba populi, et mulierum: quæ plangebant, et lamentabantur eum. Conversus autem ad illas Jesus, dixit: † Filiae Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete, et super filios vestros. Quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: Beatae steriles, et ventres, qui

non genuerunt, et ubera, quæ non lactaverunt. Tunc incipient dicere montibus: Cadite super nos; et collibus: Operite nos. Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? C Ducēbantur autem et alii duo nequam cum eo, ut interficerentur. Et postquam venerunt in locum, qui vocatur Calvaria, ibi crucifixerunt eum; et latrones, unum a dextris, et alterum a sinistris. Jesus autem dicebat: † Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. C Dividentes vero vestimenta ejus, miserunt sortes. Et stabat populus spectans, et deridebant eum principes cum eis, dicentes: S Alios salvos fecit, se salvum faciat, si hic est Christus Dei electus. C Illudēbant autem ei et milites accedentes, et acetum offerentes ei, et dicentes: S Si tu es Rex Judæorum, salvum te fac. C Erat autem et superscriptio scripta super eum litteris Græcis, et Latinis, et Hebræicis: Hic est Rex Judæorum. Unus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat eum, dicens: S Si tu es Christus, salvum fac temet-

ipsum, et nos. C Respondens autem aliter increpabat eum, dicens: S Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es. Et nos quidem juste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. C Et dicebat ad Jesum: S Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. C Et dixit illi Jesus: † Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso. C Erat autem fere hora sexta, et tenebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam. Et obscuratus est sol: et velum templi scissum est medium. Et clamans voce magna Jesus ait: † Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. C Et hæc dicens expiravit. *(Hic genuflectitur, et pausat aliquantum.)* Videns autem centurio quod factum fuerat, glorificavit Deum, dicens: S Vere hic homo justus erat. C Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, et videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua revertebantur. Stabant autem omnes noti ejus a longe: et mulieres quæ secutæ eum erant a Galilæa, hæc videntes.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii, et alia sunt ut supra in Dominica, p. 166.

ET ecce vir nómine Joseph, qui erat de cénio, vir bonus, et justus: hic non consenserat consilio, et áctibus eórum, ab Arimathæa civitate Judææ, qui exspectábat et ipse regnum Dei. Hic accessit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu: et depositum involvit sindone, et pósuit eum in monumento exciso, in quo nondum quisquam pósitus fuerat.

Offertor. Ps. 101. Dñe exáudi oratióne meam, et clamor meus ad te pervéniat: ne avértas faciém tuam a me.

Secreta. Sùscipe quæsumus Dómine munus oblátum, et dignánte operáre: ut quod passiónis Filii tui Dómini nostri mystério gérimus, piis afféctibus consequámur. Per eúndem Dóminum nostrum.

Altera Secreta, vel *Præterita*, vel *Oblátis*, p. 149.

Communio. Ps. 101. Potum meum cum fletu temperábam: quia elevans allisisti me: et ego sicut fœnum arui: tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: tu exsurgens miseréberis. Non quia venit tempus miseréndi ejus.

Postcommunio. Largire sénsibus nostris omnipotens Deus: ut per temporálem Filii tui mortem, quam mystéria veneránda testántur, vitam te nobis dedisse perpétuam confidámus. Per eúndem Dóminum.

Altera Postcommunio, vel *Quæsumus Dómine*, vel *Hæc nos*, p. 149.

Super populum, *Orémus. Humilitate cápita vestra Deo.*

Oratio. Réspice quæsumus Dómine super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mámbus tradi nocéntium, et crucis subire torméntum: Qui tecum vivit.

FERIA V. IN COENA DOMINI.